

Prispeval Aleksandra Kocmut
Torek, 25. Oktober 2011 09:13

Besede brez dejanj so brez pomena.

Prihodnost je brez substance, dokler ne zavije okoli vogala v zgodovino.

Roman, ki govori o senzacionalističnih stvareh – nesenzacionalistično. Ker je bil avtor novinar in je temo zlorab s strani duhovščine sam raziskoval, je še tem bolj pohvalno, da je tako gladko in razkošno prestopil iz publicizma v leposlovje.

Zgodba, ki jo pred bralca niza oče Duncan, teče zlagoma, a vendar zanimivo. Sedanjost se prepleta s preteklostjo, dialogi z opisi, zlasti pokrajinskimi, ihtave in nevarne situacije z melanholično pasivnostjo. Pred nami zaživijo liki, njihova preproščina in njihova pretkanost, iskrenost in hinavstvo, zgovornost in molk. Zaživi pa tudi divja, mokra pokrajina Nove Fundlandije, ki šele junija dočaka pomlad, zaživita samota in odročnost, v kateri so pahnjeni njeni prebivalci, njihove stiske in upanja, svet, v katerem se vsi poznajo, in vendar vedo drug o drugem premalo.

Oče Duncan je duhovnik, ki ima kot »škofova desna roka« nalogo, da kaznuje tiste kolege, ki so se pregrešili zoper celibat. Kljub temu marsikdaj deluje naivno; znano mu je (celo iz osebne izkušnje), da se duhovniki zaljubijo in spustijo v razmerje z žensko, celo v očetovstvo; zdi pa se, da si zatiska oči pred njihovo pedofilijo in pederastijo. Vse dokler ga škof ne premesti nazaj v rodno faro, kjer nanj čaka kopica soočenj: s svojim otroštvom (mater je komaj poznal, ker mu je zgodaj umrla, oče čudak, pijanec), s svojo preteklostjo v Hondurasu (in z zapletenimi razmerji med njim, duhovnikom Alfonsom in lepo Jacinto, ki so se tragično razpletla), s svojimi trenutnimi demoni (simpatije, ki jih čuti do žensk, osamljenost, pasivnost, beg v alkohol) in seveda s težavami, ki pestijo njegove farane in med katerimi so tudi prav take, s kakršnimi se je (na zavedni ali naivno nezavedni ravni) spopadal v svojih »disciplinskih postopkih«.

Brez neposrednih opisov prekrškov in tudi zločinov, ki so jih zagrešili duhovniki, avtorju uspe prikazati njihovo bistvo, predvsem pa njihove posledice, ki segajo tudi onkraj življenja. In koliko časa po tistem, ko je pred sabo uzrl truplo mladega fanta, ki ni več prenesel tega, v kar ga je pahnil ravno duhovnik, se bo lahko Duncan še slepil in zatekal v domišljijsko, spominsko in alkoholno omamo?

Knjiga bo prevzela vse bralce, ki v leposlovju ne iščejo hlastave akcije, temveč trdno zgrajeno zgodbo, značaje, okolje, torej tiste, ki jih zanima, kaj se skriva pod debelimi naslovi, ki jih objavlja časopisni tisk.

Prispeval Aleksandra Kocmut
Torek, 25. Oktobar 2011 09:13

10/10

* Modrijan založba, Ljubljana 2011, Prevod: Maja Kraigher.